

Krieltjes perenboom is ziek

30-08-2026

Al een tijdje maakte Krieltje zich zorgen om haar perenboom. In het voorjaar had hij nog vol frisse groene blaadjes gezeten. Maar daarna verschenen er vreemde oranje vlekken. Eerst op één blad, toen op nog een paar en uiteindelijk bijna overal. Krieltje had de boom extra water gegeven. Ze had vriendelijk tegen hem gepraat en iedere ochtend gekeken of de vlekken misschien verdwenen waren. Maar de boom werd niet beter. Op een dag kwam Krieltje de tuin binnen en bleef ze geschrokken staan. Het laatste blad dwarrelde langzaam naar beneden. “Oh nee,” fluisterde ze. De perenboom stond helemaal kaal tussen alle bloemen en planten. Geen blaadjes, geen peren en zelfs geen klein groen knopje. Alleen kale takken staken de lucht in. Kerrie kwam naast haar staan en keek omhoog. Noa ging bij de stam zitten. Francis en Camilia snuffelden aan de afgevallen bladeren. Kipje kwam met haar drie kuikens aangescharreld. “Niet aankomen,” waarschuwde Krieltje. “Deze bladeren zijn ziek.” Ze pakte voorzichtig alle afgevallen bladeren op en stopte ze in een stevige vuilniszak. De zieke

bladeren mochten niet op de composthoop, want dan kon de perenroest zich misschien verder verspreiden. Even later kwam Kluitje door het tuinhek. “Wat is er gebeurd?” vroeg hij toen hij de kale boom zag. “Perenroest,” antwoordde Krieltje. “Ik heb gelezen dat die oranje vlekken daarvan komen. Ik heb alle zieke bladeren weggehaald, maar nu ziet de boom er zo verdrietig uit.” Kluitje liep langzaam om de boom heen. “Hij leeft nog,” zei hij. “Kijk maar naar de takken en de bast. Misschien heeft hij vooral tijd en goede verzorging nodig.” Krieltje legde voorzichtig een hand tegen de stam. “Dat krijgt hij,” zei ze. “Maar tot er weer echte blaadjes groeien, kunnen wij hem misschien een beetje moed geven.” Kluitje keek haar nieuwsgierig aan. “Hoe wil je dat doen?” Krieltje begon te glimlachen. “Met papier!” Ze haalde gekleurd papier, potloden, een schaar en een mandje uit haar tuinhuisje. Daarna ging ze aan de oude tuintafel zitten en tekende een groot groen blad. Kluitje tekende er eentje met gele strepen. Krieltje maakte een roze blad met blauwe stippen en daarna een prachtige groene peer. De dieren wilden

Krieltjes perenboom is ziek

30-08-2026

natuurlijk ook helpen. Kerrie legde zijn poot op een vel papier, waardoor er een grote kreukel in kwam. “Dat wordt dan een gekreukt blaadje,” lachte Krieltje. Francis tikte tegen een potlood en liet het over de tafel rollen. Camilia ging precies boven op een vel geel papier zitten. Noa keek vanaf een stoel toe alsof zij de leiding had. Kipje pikte voorzichtig naar een papieren blad. “Nee, Kipje,” zei Kluitje. “Deze bladeren kun je niet eten.” De kuikens renden achter een snippertje papier aan dat door de wind over de grond waaide. Al snel lag de tafel vol met bladeren in allerlei kleuren. Grote, kleine, ronde, puntige en zelfs eentje die meer op een sok leek. Krieltje en Kluitje knipten ook groene papieren peren uit. Daarna hingen ze alles voorzichtig in de kale boom. Krieltje bevestigde de papieren peren aan de takken. Kluitje hing de bladeren op. Kerrie bracht heel voorzichtig een papieren blaadje in zijn bek. Zelfs de vogels kwamen kijken en gingen tussen de versieringen zitten. Toen ze klaar waren, deden ze allemaal een paar stappen achteruit. De kale perenboom zag er ineens prachtig uit. De papieren blaadjes bewogen zachtjes in de wind en de groene peren draaiden vrolijk aan hun draadjes. “Zo,” zei Krieltje tevreden. “Nu kun je alvast zien hoe mooi je straks weer wordt.” Op dat moment wees Kluitje naar de stam. “Krieltje... kijk eens goed.” In de ruwe bast zaten twee kleine knoesten. Iets lager liep een gebogen lijntje door het hout. Krieltje hield haar hoofd een beetje schuin. “Het lijkt wel...” “Een gezichtje,” fluisterde Kluitje. De twee knoesten leken op ogen en het lijntje in de bast leek precies op een

kleine glimlach. Krieltje legde haar arm om de stam. “Volgens mij vindt hij het mooi.” De volgende ochtend ging ze verder met de verzorging van de boom. Achter in haar tuin groeide heermoes. Krieltje had gelezen dat je daarvan een extract kon maken dat mogelijk hielp om planten sterker te maken. “Het is geen toverdrank,” legde ze aan de dieren uit. “En de boom is niet ineens genezen. Maar misschien kan het hem een beetje ondersteunen.” Samen met Kluitje maakte ze het heermoesextract klaar. Ze controleerden ook de grond rond de boom en zorgden dat hij genoeg water kreeg, maar niet met zijn wortels in een grote modderplas stond. Iedere dag liepen Krieltje en de dieren even langs de perenboom. Kerrie ging bij de stam zitten. Noa sliep graag onder de papieren bladeren. Francis en Camilia keken naar de draaiende peren en Kipje scharrelde met haar kuikens rond de wortels. “Je hoeft dit jaar geen echte peren meer te maken,” zei Krieltje zacht tegen de boom. “Rust jij maar goed uit. Wij zorgen voor je.” Een windvlaag liet alle gekleurde bladeren tegelijk ritselen. Krieltje keek naar het kleine gezichtje in de bast. Misschien was het gewoon een patroon van knoesten en lijntjes. Maar heel even leek het alsof de glimlach van de perenboom een beetje groter werd.

Pagina 2/2

*Door Marion Hesseling(-Vijlbrief) en Codex
“Voor de insecten, de vogels en alles wat erbij hoort”*